

PROP DE VOSALTRES

El dia del treball

Estimats diocesans:

El primer de maig, ja des de finals del segle XIX, és ple de manifestacions i reivindicacions laborals dels treballadors de molts països del món. Tant és així que les legislacions s'han anat adaptant als canvis en les realitats del món obrer i societats de signe molt divers han acordat aquesta data com l'adequada per visualitzar la importància dels obrers en els mitjans de producció. Aquest acord, marcat pels organismes internacionals als quals pertanyen la pràctica totalitat dels països, s'ha modificat en alguns llocs fixant una altra data per a la celebració, però mantenint la importància de la classe obrera en un món que s'industrialitzava de manera ràpida i que era d'estricta justícia sentir la seva veu i atendre les seves reivindicacions laborals. Massa gent podia quedar a la cuneta de la vida i no comptar en les diferents fases del capitalisme que s'expandia.

La celebració té l'origen en la vaga sindicalista que hi va haver a Chicago el 1886 per demanar, entre altres coses, la jornada laboral de vuit hores. Aquest esdeveniment va comportar presó i penes de mort a alguns treballadors. En un Congrés posterior (1889) es va internacionalitzar i l'Organització Internacional del Treball (OIT) va donar carta de naturalesa a la veu dels treballadors. Naixia un món nou en el desenvolupament de les relacions laborals i en l'acumulació i distribució de la riquesa produïda entre tots. Les diverses concepcions ideològiques van donar suport documental a les activitats organitzades per tot arreu.

L'any 1891 el papa Lleó XIII va publicar la famosa encíclica *Rerum novarum*, que pretenia aportar la veu de l'Església als esdeveniments que se succeïen amb rapidesa i, a vegades, amb agressivitat. Us en recordo alguns capítols amb titulars sobre

la situació dels obrers, l'Església i el problema social, les associacions de treballadors, la caritat com a solució definitiva... Des de llavors s'han publicat molts documents seguint l'evolució dels esdeveniments de les relacions laborals. Ha estat un llarg període amb profunds canvis en la societat: guerres mundials, descolonització i independència de moltes nacions, caiguda dels règims socialistes, implantació d'un nou estil de dictadures, capitalisme i globalització, organització dels treba-

lladors..., i molts altres fets davant dels quals l'Església ha intentat respondre amb promptitud i coherència evangèlica. Alguns sectors eclesials han lamentat que les respostes no han estat prou adequades per massa lentes i per falta de visió; uns altres afirmen que l'Església no hauria d'entremetre's en aquests assumptes, ja que tenen gran varietat de solucions i perspectives. Tanmateix, cal recordar que res del que fa l'ésser humà és aliè a la comunitat eclesial i les seves orientacions podran ser més o menys atractives o acceptades per amplis sectors però, sense cap dubte, pretenen seguir les paraules de Jesús i concretar l'estil de relacions que ens proposa com la millor solució per a aquest món: respecte a la dignitat de la persona, defensa constant de la vida, justícia i equitat per a tothom i en qualsevol ordre de la vida (la cultura, l'economia, el treball...); l'amor i la lluita contra l'egoisme personal i de grup o classe social; el diàleg i la proximitat en lloc de l'enfrontament i la desqualificació.

Tot això defineix el que és fonamental: donar a conèixer paraules i fets de Jesús, és a dir, evangelitzar. Aquest és l'objectiu especial que es marquen els agents de pastoral enquadrats en els moviments de pastoral obrera perquè aquest sector no oblidí la presència de Crist en les seves vides. Malgrat les nostres omissions i indiferències, dels nostres pecats i menyspreus, existeixen grups de cristians que en aquests convulsos últims segles s'obstinen a acompanyar el món obrer, amb els seus treballs dignes o indignes, amb els aturats, amb les famílies sense recursos. Els dono gràcies per la seva tasca.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Noces d'or i plata a la Jornada Sacerdotal

El bisbe Salvador va rebre, el passat Dimarts Sant, l'homenatge d'una nodrida representació dels sacerdots de la diòcesi de Lleida en l'any que complirà les seves noces d'or en el sacerdoci. El reconeixement va tenir lloc en el marc de la Jornada Sacerdotal, que se celebra cada any per aquestes dates a la Casa Sacerdotal. La trobada, a la que també va assistir el bisbe emèrit Joan, va comptar amb la presència d'un gran nombre de mossens, que també van felicitar el pare jesuïta

Toni Riera, que també compleix enguany els seus 50 anys de ministeri, i el salesià Luis Antonio Mur, que en fa 25, encara que no va poder assistir a la jornada de celebració.

La jornada es va dividir en una primera part on es va celebrar l'Ofici de Lectura, una segona on el pare Toni Riera i el bisbe Salvador es van adreçar a la resta de sacerdots, i la projecció d'una pel·lícula de temàtica religiosa (*El caso de Cristo*), abans de compartir un dinar.

CERCA DE VOSOTROS

Día del trabajo

Queridos diocesanos:

El día primero de mayo está lleno de manifestaciones y reivindicaciones laborales por parte los trabajadores en muchos países del mundo desde finales del siglo XIX. Tanto es así que las legislaciones se han ido adaptando a los cambios en las realidades del mundo obrero y las sociedades de signo muy diverso han acordado esta fecha como la adecuada para visualizar la importancia de los obreros en los medios de producción. Este acuerdo, marcado por los organismos internacionales a los que pertenecen la práctica totalidad de los países, se ha modificado en algunos sitios fijando otra fecha para la celebración pero manteniendo la importancia de la clase obrera en un mundo que se industrializaba de manera rápida y que era de estricta justicia oír su voz y atender sus reivindicaciones laborales. Demasiada gente podía quedar en la cuneta de la vida o no contar en las distintas fases del capitalismo que se expandía.

Se celebra este día a raíz de las huelgas del año 1886 en Chicago para pedir, entre otras cosas, la jornada laboral de ocho horas. Este acontecimiento se saldó con prisión y penas de muerte para algunos trabajadores. En un Congreso posterior (1889) se internacionalizó i la Organización Internacional del Trabajo (OIT) dio carta de naturaleza a la voz de los trabajadores. Nació un mundo nuevo en el desarrollo de las relaciones laborales y en la acumulación y distribución de la riqueza que entre todos producían. Las diversas concepciones ideológicas dieron soporte documental a las actividades organizadas por todas partes.

El año 1891 el papa León XIII publicó la famosa encíclica *Rerum novarum* que pretendía aportar la voz de la Iglesia a los acontecimientos que se sucedían con rapidez y, en ocasiones, con agresividad. Os recuerdo algunos titulares de capítulos que contenía la referida encíclica: Sobre la situación de los obreros, la Iglesia y el problema social, las asociaciones de trabajadores, la solución definitiva, la caridad. Desde entonces se han publicado muchos documentos siguiendo la evolución de los acontecimientos de las relaciones laborales. Ha sido un largo período con profundos cambios en la sociedad: guerras mundiales, descolonización e independencia de muchas naciones, caída de los regímenes socialistas, implantación de dictaduras de nuevo cuño, capitalismo y globalización, organización de los trabajadores... y otros muchos hechos ante los que la Iglesia ha intentado responder con prontitud y coherencia evangélica. Algunos sectores eclesiales han lamentado que las respuestas no han sido las adecuadas por lentas y cortas de visión; otros afirman que la Iglesia no debería entrometerse en estos asuntos que tienen gran variedad de soluciones y perspectivas. A todos se les recuerda que nada de lo que hace el ser humano le es ajeno a la comunidad eclesial; sus orientaciones podrán ser más o menos atractivas o aceptadas por amplios sectores pero, no cabe la menor duda, que pretenden seguir las palabras de Jesús y concretar el tipo de relaciones que nos propone como la mejor solución para este mundo: respeto a la dignidad de la persona, defensa constante de la vida, justicia y equidad para todos y en cualquier orden de la vida (la cultura, la economía, el trabajo...); el amor y la lucha contra el egoísmo personal y de grupo o clase social; el diálogo y la cercanía en lugar del enfrentamiento y la descalificación.

Todo ello define lo fundamental como dar a conocer los dichos y hechos de Jesús, de evangelizar en definitiva. Ese es el objetivo especial que se marcan los agentes de pastoral encuadrados en los movimientos de pastoral obrera para que este sector no olvide la presencia de Cristo en sus vidas. A pesar de nuestros olvidos e indiferencias, de nuestros pecados y desprecios, existen grupos de cristianos que en estos convulsos siglos últimos se empeñan en acompañar al mundo obrero, con sus trabajos dignos o indignos, con los parados, con las familias sin recursos. Gracias por la tarea.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Concert solidari al Pilar

El concert-pregària solidari «Celebrem la vida. Ell és la nostra esperança», que es va celebrar el passat 26 de març a la Parròquia del Pilar amb l'assistència d'un considerable grup de persones, va aconseguir recollir 730 euros, que s'han lliurat a Càritas parroquials, que de la mà de Càritas Diocesana treballa al territori per aquells que més ho necessiten.

Els músics i cantants voluntaris van ser Fray Nacho, Arístide Simporé, el grup Forasters i el Cor Jove de la Unitat Pastoral Pilar-Magdalena, que van saber crear un ambient de pregària i espiritualitat mitjançant la música i els diferents estils de cants en diverses llen-

gües, que van ajudar les persones assistents a pregar i a apropar-se a Déu.

Caminada de joves i trobada de gent gran

Vint-i-cinc joves del Col·legi Episcopal de Lleida que aquest estiu tenen la intenció de fer el Camí de Sant Jaume van fer, el passat dissabte 1 d'a-

bril, una caminada d'uns 20 quilòmetres fins a Alpicat per preparar l'experiència. Els joves també van fer una reflexió i una pregària un cop arribats al destí. Aquestes

excursions serveixen, a banda de la preparació física per fer el Camí, per cohesionar el grup i fer pinya.

A la franja d'edat oposada, el moviment Vida Creixent, que agrupa persones grans que són cristianes i laiques, celebrarà una trobada interdiocesana amb gent de la resta de bisbats de Catalunya, Andorra i les Balears. La reunió tindrà lloc a Girona el proper dimecres 10 de maig i hi poden assistir totes les persones que ho desitgin, encara que no formin part de Vida Creixent, per compartir una jornada festiva i profitosa.

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

• **Josep Anton de la Fuente Vilches**, nomenat Administrador de l'Institut Superior de Ciències

Religioses de Lleida (IREL), amb data 15.02.23.

• **Mn. Pere Canals Mateu**, nomenat Adscrit a les parròquies de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida i a la de Sant Bartomeu Apòstol d'Alpicat, amb data 29.03.23.

• **Mn. Manel Serradell Adell**, nomenat Director-coordinador general, de la Casa de l'Església de Lleida assumint, d'acord amb l'article 18 dels Estatuts de dita entitat, les funcions d'administrador i cap de serveis, amb data 30.03.23.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'obertura, l'alegria i l'intercanvi són els signes de l'Església dels orígens, i són també els signes de l'Església del futur» (15 de setembre).

@Pontifex_es: «L'estat de degradació de la nostra casa comuna mereix la mateixa atenció que altres reptes globals com les greus crisis sanitàries i els conflictes bèl·lics» (16 de setembre).

@Pontifex_es: «El Senyor desitja que fem de la vida una obra extraordinària a través dels gestos comuns de tots els dies» (17 de setembre).

@Pontifex_es: «L'oració no és una activitat que cal desenvolupar solament en els moments de descans, sinó també durant la nostra vida quotidiana, com a "respiració" de la nostra relació viva amb Déu» (20 de setembre).

Lleida viu amb devoció la seva Setmana Santa

Es diferents actes religiosos i culturals organitzats a la diòcesi de Lleida amb motiu de la celebració de la Setmana Santa i la Pasqua han registrat una alta participació de fidels, que han omplert els temples i els carrers en les diferents litúrgies i processons. A Lleida, la Processó del Sant Enterrament, el Divendres Sant, és la que reuneix més devots per veure desfilar els passos que rememoren la passió i la mort de Jesucrist. En l'edició d'enguany hi havia dues novetats destacades. D'una banda, l'estrena del mantell restaurat de la Mare de Déu de la Soledat de la Sang; d'altra, el fet que vint-i-quatre portadors de la germandat de la Casa de Andalusia carreguessin sobre les espatlles el pas del Retrobament tant en el moment de la sortida de l'Església de la Sang, com davant de la tribuna d'autoritats.

El dia abans, la mitjanit del Dijous Sant, es va celebrar la Processó del Silenci, que corprèn per la seva senzillesa i solemnitat. El Crist de l'Agonia —portat Dimecres Sant a l'Església romànica de Sant Martí en la processó del Trasllat— i la Mare de Déu de la Pietat van recórrer els carrers del Centre Històric.

El bisbe Salvador durant la benedicció dels Rams a la Catedral

Les processons ja havien començat el Diumenge de Rams, amb la tradicional sortida del pas de la Somereta pels carrers del barri de Pardinyes i, a la tarda, la Processó dels Dolors, que va acabar ja avançada la nit amb l'acte del Trobament i Reverència de «la Somereta» a la Verge dels Dolors. Tot seguit, a l'interior de la Catedral, es feu l'Estació de Penitència de la Confraria de «La Somereta».

Cal remarcar que enguany, per primer cop, Lleida Televisió ha transmès en directe les processons dels Dolors i del Sant Enterrament, amb uns remarcables resultats d'audiència.

La presència de fidels també va ser destacada tant a les diferents benediccions de palmes i palmons del Diumenge de Rams, com a la Missa Crismal del Dimarts Sant, la del Sant Sopar o la Missa Solemne del Diumenge de Pasqua.

Fora de Lleida ciutat també hi ha hagut processons, via crucis i actes religiosos destacats, com per exemple el Desclavament de la Granadella, que va tornar a reunir centenars de persones, en una celebració considerada Patrimoni festiu de Catalunya.

Missa Crismal a la Catedral de Lleida

La Processó del Silenci, sortint de l'Església de Sant Martí

El Crist Jacent, a la Processó del Sant Enterrament

REFLEXIONS

El transhumanisme i l'esport: aspectes crítics (i IV)

En la societat de l'espectacle es consumeix aquesta cultura de la il·limitació i el ciutadà mai no en té prou. Un cop ha superat un límit, es proposa vèncer-ne un altre i així successivament. El repte esportiu s'ha convertit en la gran pastanaga social. La feina no omple, tampoc la quotidianitat. Fixar-se horitzons és un mode de trencar rutines i de donar gust i sabor a la vida. Acaba essent el motor existencial, la sal de la vida per a molts ciutadans post-moderns desencisats de les grans ideologies emancipadores.

La integració entre els productes tecnològics i l'ésser humà és cada vegada més subtil. Només cal comparar un corredor de triatló amb un maratonista de fa vint anys. La sofisticació tecnològica que el corredor de triatló porta acoblat al seu cos és qualitativament superior a la d'aquell atleta.

El llegat olímpic del baró Pierre de Coubertin (1863-1937) esclata pels aires. La salut es posa al servei del rendiment, la competitivitat esdevé el nucli de la qüestió i el valor de la fraternitat (la *fraternité*), el tercer ideal de la Revolució Francesa, una ornamentació decimonònica. L'equitat entre els esportistes també és bandejada. Per obtenir un alt rendiment, cal dedicació exclusiva, patrocinis, accés a tecnologies punta, ja que sense tots aquests elements, és impossible competir a alt nivell.

L'esport de masses està plenament inserit en la lògica de l'espectacle, del mercat i de l'audiència. Els consumidors volen més espectacle, més novetats, més rècords. La continuïtat avorreix. La resultant d'aquesta lògica és un cos que delecta milers d'espectadors mitjançant la seva activitat. Els esportistes d'elit són admirats i imitats. Esdevenen, així, models socials i arquetips.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Fets 11,1-18 / Sl 41 / Jo 10,11-18]. Sant Josep Obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / Sl 86 / Jo 10,22-30]. Sant Atanasi (295-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant

Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família, mr.

3. ■ Dimecres [1C 15,1-8 / Sl 18 / Jo 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. □ Dijous [Fets 13,13-25 / Sl 88 / Jo 13,16-20]. Sant Silvà, bisbe i mr.;

sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.; beat Ceferi Jiménez Malla (el Pelé).

5. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Lleida: ■ Beat Salvi Huix i Miralpeix, bisbe i mr. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Fojosa, bisbe.

6. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / Sl 97 / Jo 14,7-14]. Tradició del martiri an-

te *Portam Latinam* de sant Joan Evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco.

7. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jo 14,1-12]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI).

Diumenge IV de Pasqua (A)

COMENTARI

«Els qui entrin passant per mi se salvaran de tot perill»

La imatge de Crist com a bon pastor és clàssica en la literatura cristiana. La trobem també a l'Antic Testament aplicada en general als dirigents del poble d'Israel. Crec que és una imatge que pot entendre tothom. Jesús es presenta a l'evangeli com el veritable pastor en contrast amb els que havien vingut abans: *Jo soc la porta de les ovelles; tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres i bandolers, però les ovelles no en feien cas.* La prova és com les multituds escoltaven Jesús i quedaven meravellats del seu ensenyament. Jesús és la porta i el pastor: *per això les ovelles el segueixen perquè coneixen la seva veu.* No és un coneixement superficial sinó un coneixement amorós, personal: ens coneix a cadascun de nosaltres. Però a més és la porta de la salvació, la porta que duu a la vida: *Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges.* Jesús busca sempre el bé de les seves ovelles no el propi interès no com els lladres i bandolers que ell denuncia. I Jesús va al davant amb el seu exemple. Ens ho deia la segona lectura: *Crist patí per vosaltres i així us deixà el seu exemple perquè seguí les seves petjades. Quan l'insultaven no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces...* Abans érem com ovelles perdudes, esgarrades, però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià. Per això Pere demana a la primera lectura: *Convertiu-vos i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats.* Cal canviar de vida seguint les petges del nostre bon pastor. Per això diu també: *Aparteu-vos d'aquesta gent innoble.* Avui que hi ha tants pastors que volen orientar la vida de la nostra societat, farem bé de no deixar-nos enganyar: només trobarem la salvació, l'autèntica vida i felicitat si seguim el qui és veritablement l'únic bon pastor: Crist. Ens estima individualment i l'hem de conèixer també personalment. *La fe o és un encontre viu amb Crist o no és [fe] diu el Papa.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies.» En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer.» Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà.» Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble.» Els qui acceptaren la predicació de Pere es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia per camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguí les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.» Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven.» Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.» Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo soc la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només venen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,14a.36-41)

El día de Pentecostés Pedro, poniéndose en pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que, al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?» Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamare así el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvaos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sostengan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos: Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevó nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muertos a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños». Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estragos; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante».